

РЕШЕНИЕ

№ 2909

гр. София, 15.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в публично заседание на 03.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **1921** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.268, ал.1 ДОПК.

Образувано е по жалба на Д. С. Т., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], пл. „П.Р. С.“ № 11, ет.1, офис 5, чрез адв.Р. К. от САК, срещу Решение № ПИ-25 от 27.01.2020 г. на директора на ТД на НАП [населено място], с което на основание чл.267, ал.2, т.5 ДОПК е оставена без разглеждане като просрочена негова жалба вх.№ 94-Д-774 от 30.12.2019 г. срещу Разпореждане за изпълнение на запорно съобщение изх.№ 1453-00-6919 от 20.12.2019 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С..

Жалбоподателят визира незаконосъобразност на решението поради неправилно приложение на закона. Поддържа, че е приложима нормата на чл.27 ДОПК, поради което жалбата му следвало да се счита за подадена в изрично посочения в обжалваното разпореждане 14-дневен срок. Сочи за относима и разпоредбата на чл.62, ал.3 ГПК. Излага съображения по същество срещу разпореждането за присъединяване. Претендира се отмяна на решението и присъждане на разноски в хипотезата на чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата (ЗА).

Ответникът - директор на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите-С., чрез процесуалния си представител юкр.Й., оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С Разпореждане за изпълнение на запорно съобщение изх.№ 1453-00-6919 от 20.12.2019 г., издадено от Морена Банска - публичен изпълнител при ТД на НАП С., на основание чл.211 ДОПК са наложени обезпечителни мерки и изпълнителни действия спрямо имуществото на Д. С. Т. и е определена сума за довносяне в размер на 5 848.42 лв.

Разпореждането е връчено на Д. С. Т. на 20.12.2019 г. и е оспорено с жалба по административен ред вх.№ 94-Д-774 от 30.12.2019 г.

С обжалваното решение горестоящият административен орган е приел жалбата за просрочена поради пропускане на посочения в чл.266, ал.1 ДОПК 7-дневен срок.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Решение № ПИ-25 от 27.01.2020 г. е съобщено на жалбоподателя на 05.02.2020 г. Жалбата срещу него вх.№ 94-00-774/12.02.2020 г. по описа на ТД на НАП С., е подадена в срока по чл. 268, ал. 1 ДОПК и от надлежна страна съгласно чл.267, ал.2, т.б, вр. чл.268, ал.1 ДОПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е основателна.

В обжалваното пред директора на ТД на НАП С. Разпореждане за изпълнение на запорно съобщение изх.№ 1453-00-6919 от 20.12.2019 г. е посочено, че същото подлежи на обжалване в 14-дневен срок от връчването му. Съдът намира за правилно позоваването от страна на жалбоподателя на разпоредбата на чл.27, ал.1 ДОПК, според която когато орган по приходите или публичен изпълнител определи по-дълъг срок от установения в закона, извършеното след законния срок, но преди изтичането на определения от органа срок, действие не се смята за просрочено. Това е напълно достатъчно, за да се приеме обжалваното решение за незаконосъобразно, като постановено при неправилно приложение на закона. Аргументите, изложени в писмената защита на ответника от 01.06.2020 г. не са различни от мотивите на обжалваното решение, което се основава единствено на пропускане на 7-дневния срок по чл.266, ал.1 ДОПК. Според изричната норма на чл.27, ал.1 ДОПК този пропуск е ирелевантен, след като в Разпореждане изх.№ 1453-00-6919 от 20.12.2019 г. публичният изпълнител е посочил по-дълъг срок за обжалване по административен ред – 14-дневен. При връчване на разпореждането на 20.12.2019 г., подадената срещу него жалба от 30.12.2019 г. е подадена в срока по чл.27, ал.1 ДОПК.

Нейните недостатъци, при липса на данни по преписката за връчване на уведомление по чл.147, ал.2 ДОПК изх.№ 94-Д-774 от 06.01.2020 г., следва също да се считат за отстранени в срок.

По изложените съображения, изводите в обжалваното Решение № ПИ-25 от 27.01.2020 г. за недопустимост поради просрочие на жалба вх.№ 94-Д-774 от 30.12.2019 г. са неправилни, поради което решението следва да бъде отменено.

На основание чл.160, ал.3 ДОПК е дължимо връщане на преписката на горестоящия административен орган за произнасяне по същество на жалба вх.№ 94-Д-774 от 30.12.2019 г. Всички доводи на жалбоподателя, относими към съществуващото на спора за законосъобразността на обжалваното разпореждане от 20.12.2019 г. са неотнесими в настоящето производство, поради което не следва да бъдат обсъждани.

При този изход на спора жалбоподателят има право на разноски, които се претендират в хипотезата на чл.38, ал.2 ЗА. Както е изяснено в съдебната практика на Върховния касационен съд, основните характеристики на адвокатската дейност дават основание договорните отношения между адвоката и клиента да се определят като такива по

договор за поръчка, но възнаграждение за процесуално представителство на адвоката се дължи винаги и дори да не е уговорено, то се определя съобразно действащата [Наредба № 1 от 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения](#), в съответствие с принципа на възмездност на адвокатския труд - [чл. 36, ал. 1 ЗАдв.](#) Правото на разноски е признато на страната по делото, която е постигнала желанието за нея правен резултат при разглеждане на спора, респ. при позитивен за нея резултат от обжалване, тъй като съгласно [чл. 81 ГПК](#), съдът се произнася по искането за разноски във всеки акт, с който приключва делото в съответната инстанция. Ето защо, при оказана безплатна адвокатска помощ и съдействие, адвокатът също има право на възнаграждение, което съдът определя в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по [чл. 36, ал. 2 ЗАдв.](#)

В идентичен смисъл е практиката на ВАС (напр. определение № 12638 от 26.09.2019 г. по адм. д. № 10214/2019 г., V отд. на ВАС) - при преценка дали са налице основанията по чл.38, ал.2 ЗА съдът не разполага с правна възможност да проверява дали са налице хипотезите на чл.38, ал.1 ЗА. От значение е, че адвокатът е оказал безплатна адвокатска помощ в някоя от тези хипотези и с оглед изхода на делото на представляваната от него страна следва да бъдат присъдени разноски, които предпоставки са налице в случая. Ответникът не е възразил на искането за присъждане на адвокатско възнаграждение. Адвокатът е поел икономическия риск да окаже безплатна адвокатска помощ и реално е оказал такава - адв. К. е изготвила жалбата до АССГ и е осъществила процесуално представителство пред АССГ, поради което ѝ се дължи възнаграждение в минималния размер по Наредбата по чл.36, ал.2 ЗА. Съгласно чл.8, вр. чл.7, ал.1, т.4 от Наредба №1/2004 г. за минималните адвокатски възнаграждения (ред. преди измененията от ДВ бл.28 от 28 март 2014г., отм. с [Решение № 13062 от 03.10.2019 г.](#) и [Решение № 5419 от 08.05.2020](#) на ВАС - ДВ, бр. 45 от 2020 г., в сила от 15.05.2020 г.) на адв. К. следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер на 150 лв.

При този изход на спора на жалбоподателя следва да се присъдят сторените разноски в размер на 10 лв. за държавна такса.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение, 69-и състав:

Р Е Ш Е Н И Е :

ОТМЕНЯ по жалба на Д. С. Т., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], пл. „П.Р. С.“ № 11, ет.1, офис 5, чрез адв.Р. К. от САК, Решение № ПИ-25 от 27.01.2020 г. на директора на ТД на НАП [населено място], с което на основание чл.267, ал.2, т.5 ДОПК е оставена без разглеждане като просрочена негова жалба вх.№ 94-Д-774 от 30.12.2019 г. срещу Разпореждане за изпълнение на запорно съобщение изх.№ 1453-00-6919 от 20.12.2019 г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ВРЪЩА делото като преписка на административния орган директор на ТД на НАП [населено място] за произнасяне по същество по жалба вх.№ 94-Д-774 от 30.12.2019 г. на Д. С. Т..

ОСЪЖДА ТД на НАП С. да заплати на Д. С. Т., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], пл. „П.Р. С.“ № 11, ет.1, офис 5 разноски в размер на 10 лв.

ОСЪЖДА ТД на НАП С. да заплати на адвокат Р. К. К. с адрес [населено място], пл. „П.Р. С.“ № 11, ет.1, офис 5, адвокатско възнаграждение на основание чл.38, ал.2 от Закона за адвокатурата в размер на 150 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: